

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

มลพิษทางน้ำ คือ น้ำธรรมชาติมีสารมลพิษเข้าไปปนเปื้อนทำให้น้ำเสียและหากน้ำเสียน้ำที่มีอันตรายกับสิ่งมีชีวิตจะจัดเป็นมลพิษทางน้ำ ดังนั้นน้ำมลพิษทางน้ำหรือน้ำเสียหมายถึงน้ำที่เสื่อมคุณภาพ หรือน้ำที่คุณสมบัติเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ เนื่องจากมีสารมลพิษปนเปื้อนทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ดังเดิม และเกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ซึ่งมลพิษทางน้ำอาจจำแนกตามลักษณะการปนเปื้อน ได้เป็นการปนเปื้อนของมลพิษทางน้ำเกิดจากแบคทีเรีย ไวรัส และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับน้ำเกิดจากการสลายตัวของสารอินทรีย์ ทำให้ออกซิเจนในน้ำเหลือน้อยลงหรือหมดไป เกิดจากแร่และเกลืออนินทรีย์ ไม่สามารถแยกออกด้วยกระบวนการธรรมชาติได้ เกิดจากปูยีพีชต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการเริ่มต้น โถของส่าหร่ายและพืชนำ้เกิดจากสารจำพวกน้ำมัน ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อชีวิตสัตว์น้ำ ทำให้การเติมอากาศโดยธรรมชาติของน้ำลดลง และเกิดจากสารมีพิษเจือปนอยู่

2.2 แหล่งที่มาของน้ำเสีย

จากปรากฏการณ์จากแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถแบ่งประเภทของแหล่งน้ำธรรมชาติได้ 3 ประเภท ดังนี้

- น้ำจากบรรยากาศ หมายถึง น้ำที่ได้จากการละทิ้งอยู่ในลักษณะต่างๆ กัน เช่น น้ำฝน หิมะ ลูกเห็บ น้ำค้าง เป็นต้น

- น้ำผิวดิน (surface water) หมายถึง ส่วนของน้ำฝนที่ตกลงสู่พื้นดินแล้วไหลลงสู่ที่ต่ำตามลักษณะ คล่อง แม่น้ำ มี ทะเล มหาสมุทร ทะเลสาบ น้ำผิวดินนี้รวมถึงน้ำที่ไหลล้นจากไดโนเสาร์มา สมทบด้วย ดังจะเห็นได้จากลักษณะหรือลักษณะที่มีน้ำไหลตลอดปี ไม่ว่าจะมีฝนตกหรือไม่ตกลาภี จำนวนน้ำที่ไหลในลักษณะน้ำ ในระหว่างฤดูแล้งเรียกว่า dry weather flow (d.w.f) น้ำนี้เป็นน้ำที่สะอาด ไร้ในดิน และซึมเข้ามาตามเวลาที่ฝนไม่ตก (มั่นสิน ตัณฑุลเวศน์, 2542)

- น้ำใต้ดิน (underground water) หมายถึง น้ำฝนและน้ำทุกประเภทที่ไหลลงลึกไปในดิน ด้วยอานาจและแรงดึงดูดของโลกผ่านช่องว่างของดินชั้นต่างๆ ลงไปจนถึงชั้นดิน ซึ่งน้ำซึมผ่านไม่ได้น้ำจะถูกขังอยู่บนดินชั้นนี้ เรียกว่า น้ำใต้ดิน ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 โซนใหญ่ๆ คือ โซนซึมผ่านกาศ

และโภนอิ่มตัวด้วยน้ำ มักประกอบด้วย ชั้นกรวดทรายหรือหินพูนนำซึ่งผ่านได้ (โภนต์ ศิริภรา
และคณะ, 2543)

2.2.1 น้ำเสียจากแหล่งชุมชน (domestic wastewater) โดยทั่วไปแล้วมาจาก 2 แหล่ง คือ

- น้ำเสียจากที่พัก น้ำเสียจากแหล่งปฏิภูต น้ำเสียที่มาจากการอุ่นๆ เช่น การประกอบ
อาหาร การล้างภาชนะอุปกรณ์ การชำระร่างกาย เป็นต้น

- น้ำเสียจากสถานที่ประกอบการต่างๆ เช่น อุตสาหกรรม บ้านเรือน โรงแรม สถานที่ท่องเที่ยว
อยู่ในน้ำเสียประเภทนี้ มีทั้งสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ น้ำเสียจากแหล่งชุมชนแต่ละแห่งมี
ลักษณะและปริมาณของเสียที่แตกต่างกันออกไป

2.2.2 น้ำเสียจากอุตสาหกรรม (industrial wastewater) มีลักษณะแตกต่างกันออกไปแล้ว
แต่ละชนิดของโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มาจากส่วนต่างๆ ของกระบวนการอุตสาหกรรม
เช่น น้ำหล่อเย็น (cool waters) เป็นน้ำเสียที่เกิดจากการระบายความร้อนในเครื่องจักรและอุปกรณ์
ต่างๆ น้ำหล่อเย็นมีอุณหภูมิประมาณ 40-60 องศาเซลเซียส ความร้อนนี้จัดเป็นสิ่งสกปรกอย่างหนึ่ง
 เช่นกัน คือ ทำให้เกิดมลพิษทางความร้อน (thermal pollution) น้ำถัง (wash waters) ได้แก่ น้ำที่เกิด
 จากการล้างวัสดุดิน เครื่องจักรอุปกรณ์ต่างๆ ที่พื้นโรงงาน อาจมีความสกปรกมาก เช่น มีกราน
 น้ำมัน สารเคมีต่างๆ ที่ใช้ในการทำความสะอาดโดยป่นอยู่ น้ำจากกระบวนการผลิต
(process waters) เป็นน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตเป็นน้ำสกปรกค่อนข้างมาก น้ำเสียอื่นๆ
(miscellaneous waters) เช่น น้ำเสียจากแหล่งน้ำเสียจากเครื่องกรองกระด้างของน้ำฯลฯ

2.2.3 น้ำเสียจากการเกษตร (agricultural wastewater) ได้แก่ น้ำเสียจากการเพาะปลูกและเลี้ยง
สัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร วัว ปลา และกุ้ง เป็นต้น

2.2.4 น้ำเสียที่เกิดจากการปนเปื้อน (stom sewage) ได้แก่ น้ำฝนที่ตกลงมาแล้วไหลลงอยู่ตาม
พื้นดิน น้ำเสียประเภทนี้ไม่ผ่านการบำบัด สามารถสูญเสียแหล่งน้ำได้โดยชั่ว tempo สามารถจะเอาสารพิษและ
สิ่งปฏิกูลที่ก่อให้เกิดน้ำเสียงสูญเสียลงแม่น้ำลำคลอง ไปด้วย

2.3 การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ

การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ เป็นวิธีการติดตามสภาพหรือความเป็นไปได้ของแหล่งน้ำ
หรือแหล่งระบายน้ำ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเกี่ยวกับแหล่งน้ำให้
มีคุณภาพเหมาะสมในการใช้สอยมากที่สุด นอกจากนี้ยังเป็นการรักษาแหล่งน้ำซึ่งเป็น
ทรัพยากรธรรมชาติให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

2.3.1 ตัวกำหนด (parameter) ที่บ่งชี้คุณภาพน้ำ

ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำ จะต้องพิจารณาเลือกชนิดของดัชนีคุณภาพน้ำที่เหมาะสมทั้งนี้ ขึ้นกับประเภท และวัตถุประสงค์ของการศึกษาและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนขึ้นกับประเภทน้ำ เช่น แหล่งน้ำจืดผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน น้ำทะเล หรือแหล่งน้ำเสียจากกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น อุตสาหกรรม เกษตรกรรม เป็นต้น ดัชนีคุณภาพน้ำโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ดัชนีที่แสดงคุณภาพน้ำทางกายภาพ (physical properties) ได้แก่ อุณหภูมิ สี กลิ่น ความขุ่น สารแขวนลอย เป็นต้น

2. ดัชนีที่แสดงคุณภาพน้ำทางเคมี (chemical properties) ได้แก่ ความเป็นกรดและด่าง (pH) ออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ความต้องการออกซิเจนทางชีวเคมี (BOD) ความต้องการออกซิเจนทางเคมี (COD) เป็นต้น

3. ดัชนีที่แสดงคุณภาพน้ำทางชีวภาพ (biological properties) ได้แก่ จุลินทรีย์ประเภทต่างๆ ที่ปะป้อองอยู่ในแหล่งน้ำ

2.3.2 การตรวจวัดภาคสนาม (field measurement)

พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพบางค่าที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย จำเป็นต้องทำการตรวจวัด หรือวิเคราะห์ในสถานะ ขณะทำการสำรวจและเก็บตัวอย่าง ไม่สามารถที่จะเก็บตัวอย่างมาวิเคราะห์ ในห้องปฏิบัติการได้ เช่น พิเศษ อุณหภูมิ และมีบางค่าที่หากสามารถทำการตรวจวัดในภาคสนาม ได้ก็จะทำ เช่น ค่าออกซิเจนละลายน้ำ ค่าความเค็ม เป็นต้น

2.3.3 การวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ (laboratory measurement)

พารามิเตอร์ส่วนมากไม่สามารถตรวจนิวต์ในภาคสนามจะต้องทำการเก็บตัวอย่างนำมายังห้องปฏิบัติการ เช่น โลหะหนัก (heavy metals) แอมโมเนียม TKN บีโอดี ซีโอดี ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ซึ่งตัวอย่างน้ำต้องเก็บให้ถูกวิธีและจะต้องทำการรักษาตัวอย่าง (sample preservation) ให้คงลักษณะเดิมเหมือนขณะที่เก็บในภาคสนาม

ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำนั้น นอกจากระทำการวิเคราะห์พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำทางด้านกายภาพ ทางเคมี และทางชีวภาพ ในบางครั้งอาจจำเป็นต้องทำการสำรวจทางด้านชลศาสตร์ (hydrological survey) และลักษณะทั่วไปของลำน้ำ เช่น การวัดความเร็ว หรืออัตราการไหล ของน้ำซึ่งค่าต่างๆ เหล่านี้จะมีประโยชน์ในการประเมินสถานการณ์ของคุณภาพน้ำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 คุณสมบัติของน้ำและคุณภาพน้ำ

คุณสมบัติของน้ำและคุณภาพน้ำเขียนอยู่กับสารต่างๆ ที่เจือปนอยู่ในน้ำจากปริมาณคุณสมบัติหรือคุณภาพของน้ำที่เจือปนอยู่ในน้ำจากปริมาณและชนิดของสิ่งเจือปนเหล่านี้ ทำให้สามารถแบ่งคุณสมบัติของน้ำออกได้ 2 ประเภท คือ

2.4.1 คุณภาพน้ำทางกายภาพ เป็นสมบัติที่สามารถทราบได้จากประสานห้อง 5 สารเหล่านี้ สามารถกำจัดออกจากน้ำได้โดยวิธีสารสนิม และมักเป็นอันตรายน้อยกว่าสารในน้ำประเภทอื่น สมบัติทางกายภาพน้ำแบ่งตามสาเหตุได้ดังนี้ (มั่นสิน ตัณฑุลเวศน์, 2542)

2.4.1.1 อุณหภูมิ (temperature) หมายถึงระดับความร้อน อุณหภูมิของน้ำมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำ น้ำธรรมชาติมักมีอุณหภูมิอยู่ในช่วงปกติ ถ้าอุณหภูมิสูง จะทำให้ความหนาแน่นของน้ำลดลง (ตามปกติน้ำจะมีความหนาแน่นมากที่สุดที่ 4°C) แต่ถ้าอุณหภูมิต่ำจะทำให้หนีดมาก และมีความต้านทานน้อย นอกจากนี้น้ำที่มีอุณหภูมิสูงๆ จะทำให้สารต่างๆ ในน้ำถูกทำลายได้ และทำให้การละลายของซิเอนลดลง ซึ่งมีผลต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำมาก เช่น อุณหภูมิของน้ำ เป็นตัวควบคุมการแพรพันธุ์และการเจริญเติบโตของสัตว์และพืช ดังนั้ออุณหภูมิของน้ำที่สูงไปล่อยลงสู่แม่น้ำลำธารสามารถจะ จึงมีผลต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำทั้งทางตรงและทางอ้อมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ยอมให้อุณหภูมิของน้ำที่ปล่อยลงสู่ลำน้ำลำธารจะไม่เกิน 40°C

2.4.1.2 ความนำไฟฟ้า (conductivity) เป็นการวัดความสามารถของน้ำในการนำไฟฟ้า สภาพนำไฟฟ้าจึงขึ้นกับความเข้มข้น และชนิดของไอออนที่มีอยู่ในน้ำและคุณภาพน้ำจะมีผลต่อการนำไฟฟ้า ที่วัดได้เป็นค่ารวมของไอออน ที่จะถูกใช้ในน้ำท่านนี้ ถ้าค่าความนำไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แสดงว่ามีสารแตกตัวได้ในน้ำลดลง ค่าความนำไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นหากอุณหภูมิของน้ำเพิ่ม (อัตราการเพิ่มประมาณ $2\%/\text{C}$) ดังนั้นควร มีเทอร์โมมิเตอร์ที่อ่านได้ในช่วง $23-27^{\circ}\text{C}$ และอ่านได้ละเอียด 0.1°C

2.4.1.3 ความขุ่น (turbidity) ความขุ่นหมายถึงสิ่งแขวนลอยที่กันทางเดินของแสงในน้ำ ความขุ่นเกิดจาก สิ่งแขวนลอยนานาชนิดที่มีขนาดแตกต่างกัน อาจเป็นพลาสติกหรือ สารอนินทรีย์สาร แพลงตอน และสิ่งมีชีวิตเล็กๆ สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดการกระจาย (scattered) และดูดซึม (absorbed) เป็นต้น ของแสงแทนที่จะหักเหแสงผ่านไปเป็นสันตรง สิ่งแขวนลอยที่เป็นความขุ่นในน้ำจะเป็นสิ่งที่จะขึ้นอยู่กับการสัมผัสของน้ำที่ไหลผ่าน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความขุ่นเป็นลักษณะสมบัติเฉพาะของน้ำผิวดิน น้ำใต้ดินมักไม่มีความขุ่น ความขุ่นสามารถสังเกตได้ง่าย น้ำขุ่นทำให้ไม่น่าใช้ จึงเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการตัดสินใจว่า

ผู้บริโภคต้องการใช้น้ำหรือไม่และยังเป็นอุปสรรคต่อการผ่านเขื่อโรคในการผลิตน้ำประปา เพราะเขื่อโรคอาจแฝงตัวหลบซ่อนอยู่กับความชุ่นได้ นอกจากนี้ยังทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มในการกรองน้ำ (มั่นสิน ตัณฑุลเวศน์, 2551)

2.4.1.4 ปริมาณของแข็งทั้งหมด (total solids) หมายถึง ปริมาณสารที่เหลืออยู่ในภาชนะหลังจากการเหยียกน้ำออกจากตัวอย่างน้ำจนหมด ซึ่งรวมทั้งของแข็งที่ละลายน้ำและไม่ละลายน้ำโดยนำตัวอย่างน้ำในภาชนะไปบนที่อุณหภูมิ $103-105^{\circ}\text{C}$ จนได้น้ำหนักคงที่ (นวลดพรรษณ ณ ระนอง, 2539)

2.4.1.5 ปริมาณของแข็งละลายทั้งหมด (total dissolver solid: TDS) หมายถึง ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และสามารถไหลผ่านกระดาษกรองไยแก้วเมื่อกรองเอาปริมาณสารแขวนลอยออก นำน้ำใส่ที่ผ่านกระดาษกรองไยแก้วไประบายน้ำออก จะหาปริมาณสารละลายได้ (นวลดพรรษณ ณ ระนอง, 2539)

2.4.1.6 ปริมาณของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (total suspended solid: TSS) หมายถึง ปริมาณและชนิดของสารที่ละลายน้ำและที่ไม่ละลายน้ำแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของของเหลวในน้ำบริโภคส่วนใหญ่ของสารอยู่ในรูปของเกลืออนินทรีซึ่งละลายน้ำเป็นส่วนมากมีเพียงจำนวนเล็กน้อยที่อยู่ในรูปอินทรีสารและก้าชที่ละลายน้ำ ค่าของแข็งทั้งหมดของน้ำบริโภคก็อยู่ระหว่าง 20-1,000 มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งค่าความกระด้างของน้ำจะสูงเมื่อค่าของแข็งทั้งหมดสูง สำหรับของเหลวชนิดอื่น เช่น น้ำเสีย น้ำโสโครกต่างๆ ปริมาณของสารที่ไม่ละลายน้ำไม่ว่าจะอยู่ในรูปคลอลอยหรือเป็นชิ้นใหญ่ๆ ที่ห้อขยะวนอยู่จะเพิ่มขึ้นตามความสกปรกของน้ำนั้น ในกรณีของการตะกอนส่วนใหญ่ของสารจะอยู่ในรูปที่ไม่ละลาย มีส่วนที่ละลายอยู่เพียงเล็กน้อย การหาค่าของแข็งที่ละลายและไม่ละลายน้ำทำได้โดยหาค่าของแข็งของส่วนที่ผ่านการกรองกับส่วนที่ยังไม่ได้กรองสารที่ไม่ละลายน้ำเรียกว่า ของแข็งแขวนลอย (suspended solid หรือ suspended matter)

ปริมาณของแข็งแขวนลอยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการควบคุมคุณภาพของแหล่งน้ำธรรมชาติ เนื่องจากสารแขวนลอยนี้จะกั้นแสงแดดที่ส่องลงมาในน้ำ ยังให้ผลการสังเคราะห์แสงของพืชในน้ำลดลง เป็นการลดปริมาณออกซิเจนในน้ำลงอีกด้วยหนึ่ง (บรรณกิาร์ ศิริสิงห์, 2549)

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าคุณภาพน้ำทางกายภาพในหลายพื้นที่ เช่น คลองเทพาแม่น้ำโข-ลก และแม่น้ำบางนรา (ตารางที่ 2.1) มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งนิเวณปกแม่น้ำจะมีค่าสูงกว่าบริเวณต้นน้ำ เนื่องจากน้ำบริเวณปากแม่น้ำมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และมีการสะสมของตะกอนดินและชาตุอาหารต่างที่มากันน้ำ

ตารางที่ 2.1 คุณภาพน้ำทางกายภาพ

พื้นที่	ครั้งที่	พารามิเตอร์					
		อุณหภูมิ ^{๑๑} (°C)	การนำไฟฟ้า (μs/cm)	ความขุ่น (NTU)	ซองเบี้ยงทั้งหมด (mg/l)	ซองเบี้ยงละลายน้ำ (mg/l)	ซองเบี้ยงแขวนคลอฟ (mg/l)
คลองเทพา ^{๑๒} บ้านคุดง	1	28.1	19.4	36	222	158.0	64.9
	2	31.1	6.9	6.63	7,249	40.9	9,200
	3	32.3	9	9.77	9,638	8,566.0	54,000
คลองเทพา ^{๑๒} บ้านเทพา	1	27.8	0	24.7	26,371	25,451.40	887.3
	2	31.1	0	30.9	274	216.0	18.8
	3	34.0	0	53.2	124	106.0	16
แม่น้ำโ哥-ลอก ^{๑๒} ต้นน้ำ	1	27.1	43.2	3.97	196	120.9	73.9
	2	26.5	32.2	28.5	78	52.0	25.5
	3	31.4	44.2	19.7	7,004	3,017.0	117.5
แม่น้ำโ哥-ลอก ^{๑๒} ลำน้ำ	1	29.6	40.8	12.48	92	78.5	109
	2	26.6	21.2	69.4	112	58.0	47.8
	3	30.2	46.3	10.9	122	98.7	10.7
แม่น้ำโ哥-ลอก ^{๑๒} ปากน้ำ	1	31.3	18,000	2.66	13,258	12,592.0	120.8
	2	29.2	3,736	47.7	2,294	2,250.0	30.7
	3	31.2	18,590	7.8	1,217	963.5	195.6
แม่น้ำโ哥-ลอก ^{๑๒} แม่น้ำบางนรา	1	31.0	6,280	4.4	4,861	4,540.0	113.7
	2	30.1	360	14.1	184	156.0	25.9
	3	31.1	5,010	12.7	3,212	1,063.0	199.7
แม่น้ำบางนรา ^{๑๓} เทศบาลเมือง นราธิวาส	1	32.2	34,740	9.97	32,668	30,632.0	160
	2	30.3	2,207	12.5	102	69.0	28.1
	3	29.3	24,660	9	1,683	1,005.0	114.2
แม่น้ำบางนรา ^{๑๓} บริเวณบ้าน ปีเหลือง	1	30.8	57.9	9.69	844	7,05.5	108.5
	2	28.4	36.8	29.9	78	52.0	25.5
	3	33.5	51.4	3.4	118	88.0	19

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16, 2552

หมายเหตุ: เก็บตัวอย่างน้ำ ครั้งที่ 1 วันที่ 13,24 และ 28 กุมภาพันธ์ 2552 ครั้งที่ 2 วันที่ 14,31 และ 31 พฤษภาคม 2552 ครั้งที่ 3 วันที่ 11,19 และ 19 สิงหาคม 2552

[1] พื้นที่หมู่ที่ 4 ต.ปากยาง อ.เทพา จ.สงขลา และ ต.เทพา อ.เทพา จ.สงขลา

[2] พื้นที่แม่น้ำโ哥-ลอก

[3] พื้นที่ เทศบาลเมืองนราธิวาส ต.บางนาค อ.เมือง จ.นราธิวาส และบริเวณบ้านปีเหลือง ต.มะรือไบโคก อ.เจาะไอร่อง จ.นราธิวาส

2.4.2 คุณภาพน้ำทางเคมี

2.4.2.1 ความเค็ม (salinity) ความเค็มของน้ำ หมายถึง ปริมาณของของแข็ง หรือเกลือแร่ ต่าง ๆ โดยเฉพาะโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ที่ละลายอยู่ในน้ำ โดยนิยมคิดเป็นหน่วยน้ำหนักของสารดังกล่าวเป็นกรัมต่อกรัมของน้ำ หรือส่วนในพัน (parts per thousand, ppt) ทั้งนี้หลังจากที่พอกเกลือ ควรบอเนต ถูกเบลี่ยน เป็นออกไซด์ และพอกเกลือไว้ไมด์ และไอโอดีด ถูกแทนที่โดยคลอไรด์ และอินทรีย์วัตถุ ถูกออกซิไดส์ไปทั้งหมด ค่าความเค็มของน้ำ จะสัมพันธ์กับค่าคลอรินิตี้ (chlorinity) ซึ่งหมายถึงปริมาณคลอไรด์ ไบรaine'd และไอโอดีด ที่มีอยู่ในน้ำหนักหนึ่งกิโลกรัม คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันอีกคำหนึ่งคือ คลอโรซิตี (chlorosity) ซึ่งหมายถึงค่าคลอรินิตี้คูณด้วยค่าความหนาแน่นของน้ำ ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส จากความสัมพันธ์ดังกล่าวมานี้ จึงสามารถคำนวณค่าความเค็มจากค่า คลอรินิตี้ ได้สมการ $\text{salinity (ppt)} = 0.03 + 1.805 \text{ chlorinity (ppt)}$ ความเค็มของน้ำจะมีค่าแตกต่างกันไป แล้วแต่สถานที่และประเภทของดิน สำหรับน้ำจืดมีค่าความเค็มประมาณศูนย์ส่วนน้ำทะเลมีค่าความเค็มโดยเฉลี่ยประมาณ 35 ส่วนในพัน (จิระพัฒน์ สัมมาวัฒนา, 2552)

2.4.2.2 ค่าความเป็นกรดและด่าง (pH) ค่าความเป็นกรดด่างของสารละอุย คือค่าอนุของ Logarithm ความเข้มข้นของ H^+ (กรรผิการ์ สิริสิงห์, 2549) น้ำบริสุทธิ์จะมีค่าความเป็นกรดด่าง = 7 น้ำธรรมชาติจะมีค่าความเป็นกรดด่าง อยู่ในช่วง 4-9 นำามาดาลที่จะมีค่าความเป็นกรดด่างต่ำเพราะ มีค่าการอนไดออกไซด์ละลายอยู่มาก และมีความสามารถในการกัดกร่อนห่อโลหะสูง ส่วนน้ำที่มีความกรดด่าง สูงมากจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้สารเคมีติดตะกอน การฆ่าเชื้อ และการแก้ความกรดด่าง ในกระบวนการการทำน้ำประปา ค่าความเป็นกรดด่าง ของน้ำทึ่งจากโรงงานอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อการบำบัดคุณภาพน้ำด้วยวิธีการทางเคมี ฟลิกส์ และชีวภาพ ซึ่งจำเป็นควบคุมค่าความเป็นกรดด่างของน้ำทึ่งให้อยู่ในช่วงที่กำหนด (ธงชัย พรมสัวสด์และวิญญาณลักษณ์ และวิสุทธิชักดี, 2540) ตามมาตรฐานน้ำดื่มนักกำหนดพิกัดของ ค่าความเป็นกรดด่าง ให้อยู่ในช่วง 6.5-8.5 และค่าความเป็นกรดด่างมีผลต่อสีของน้ำ (ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8, 2537)

2.4.2.3 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ (Dissolved Oxygen: DO) ออกซิเจนเป็นกําชีวิที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ทั้งที่อาศัยอยู่บนพื้นดินและในน้ำ สำหรับชีวิตในน้ำ ได้รับออกซิเจนจากการสัมเคราะห์แสงของพืชที่ปล่อยออกซิเจนอิสระออกมาระยะห่างอยู่ในน้ำ และจากการแพร่ของออกซิเจนจากบรรยายกาศลงสู่พื้นน้ำ ออกซิเจนเป็นกําชีวิทที่ละลายในน้ำได้น้อยมาก และไม่ทำปฏิกิริยาทางเคมีกับน้ำ การละลายของออกซิเจนขึ้นอยู่กับความดัน อุณหภูมิ และปริมาณ

ของแม่น้ำและลักษณะทางเคมี ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำในน้ำธรรมชาติและน้ำเสียขึ้นอยู่กับลักษณะทางเคมี กายภาพ และกระบวนการชีวเคมีในสิ่งมีชีวิต ค่าออกซิเจนละลายน้ำมีความสำคัญใช้ในการให้ทราบได้ว่า น้ำนั้นมีความเหมาะสมเพียงใดต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในน้ำ และใช้ในการควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย และผลกระทบทางน้ำ (มั่นสิน ตัณฑุลเวศน์, 2551)

2.4.2.4 ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand: BOD) การวิเคราะห์หาค่าบีโอดี เป็นการวัดความสกปรกของน้ำเสียในเทอมของออกซิเจนที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสาร อินทรีย์ชนิดที่อยู่ในน้ำ ได้ภายในเวลา 5 วัน ค่าบีโอดี เป็นกระบวนการทดสอบทางชีววิทยาเพื่อหาปริมาณค่าออกซิเจนซึ่งแบคทีเรียใช้ในการย่อยสารอินทรีย์ในน้ำเสียภายในเวลา 5 วัน ที่เหลือกันที่เกิดในธรรมชาติที่สุด เพื่อที่จะให้การวิเคราะห์เป็นปริมาณวิเคราะห์ จึงทำให้ফกเตอร์ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่ออัตราการย่อยสลายคงที่ นั่นคือ ค่าบีโอดี มาตรฐานต้องบ่ม (incubate) ที่อุณหภูมิ $20 \pm 2^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 5 วัน (มั่นสิน ตัณฑุลเวศน์, 2551)

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าคุณภาพน้ำทางเคมีในหลายพื้นที่ เช่น คลองเทพามแห่งน้ำโ Ngo-Lak และแม่น้ำบางนรา (ตารางที่ 2.2) มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียงบางจุดเก็บตัวอย่างที่มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานเพียงเล็กน้อย ค่าบีโอดีที่มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งถือว่าคุณภาพน้ำของคลองดังกล่าวยังมีคุณภาพที่ดีอย่างไรก็ตามหากไม่มีการป้องกันและอนุรักษ์ในอนาคตอาจมีแนวโน้มที่จะเสื่อมโทรมได้

2.5 ภาระบีโอดี

ภาระบีโอดี (BOD Loading) หรือภาระบรรทุกสารอินทรีย์หรือปริมาณความสกปรกที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำหน้าได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปริมาณความสกปรกในลำน้ำสาขา ได้จากการประมาณข้อมูลหน้าตัดของลำน้ำ ข้อมูลอัตราการไหลของน้ำ และข้อมูลการตรวจวิเคราะห์ค่า BOD ของมลพิษที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ (ธนา อินทรธิราช, 2550)

มลสารที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำในปริมาณต่างๆ จะถูกเจือจางโดยน้ำ เกิดกระบวนการย่อยสลายสารอินทรีย์ ซึ่งในกระบวนการย่อยสลายสารอินทรีย์จะมีการใช้ออกซิเจนที่ละลายน้ำอยู่ในน้ำ ส่งผลให้ออกซิเจนในน้ำมีปริมาณลดลงในระดับต่างๆ จนถึงระดับที่ปริมาณมลสารที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำมีปริมาณเท่าที่แหล่งน้ำสามารถรักษาคุณภาพไม่ให้คุณสมบัติเปลี่ยนแปลงไปจนเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ ทำให้แหล่งน้ำสามารถรักษาสมดุลหรือสภาพตามธรรมชาติ หรือเกิดจากการฟอกตัวของแหล่งน้ำ (self purification) (ธนา อินทรธิราช, 2550)

ตารางที่ 2.2 คุณภาพน้ำทางเคมี

จุดเก็บตัวอย่าง	ครั้งที่	พารามิเตอร์			
		ความเค็ม (ppt)	พิอีช	ค่าออกซิเจนละลายน้ำ (mg/l)	ปีกอต (mg/l)
คลองเทพา ^[1] บ้านคลองประดู่	1	19.4	7.80	4.9	1.1
	2	6.90	6.90	5.6	1.4
	3	9.00	7.60	6.0	2.0
คลองเทพา ^[1] บ้านเทพา	1	0	7.40	5.3	2.5
	2	0	6.90	6.4	1.8
	3	0	7.50	6.2	2.3
แม่น้ำโขก-อก ^[2] ต้นน้ำ	1	0	7.15	7.8	0.9
	2	0	6.70	8.0	1.5
	3	0	6.60	6.2	0.7
แม่น้ำโขก-อก ^[2] ลำน้ำ	1	0	6.93	6.8	1.0
	2	0	6.60	6.8	1.1
	3	0	6.90	6.4	0.7
แม่น้ำโขก-อก ^[2] ปากน้ำ	1	10.60	6.50	6.7	1.7
	2	1.90	6.40	4.9	1.8
	3	109	6.20	4.4	1.2
แม่น้ำโขก-อก ^[2] แม่น้ำบางนรา	1	3.40	7.30	7.8	4.9
	2	0	5.60	5.4	1.9
	3	2.70	6.30	4.0	1.4
แม่น้ำบางนรา ^[3] เทศบาลเมืองนราธิวาส	1	21.60	7.26	7.8	2.0
	2	1.10	6.10	7.0	1.4
	3	15	6.20	6.0	1.7
แม่น้ำบางนรา ^[3] บริเวณบ้านปีเหลือง	1	0	6.93	5.0	2.6
	2	0	5.8	4.8	1.1
	3	0	6.0	3.4	1.2

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16, 2552

หมายเหตุ: เก็บตัวอย่างน้ำ ครั้งที่ 1 วันที่ 13,24 และ 28 กุมภาพันธ์ 2552 ครั้งที่ 2 วันที่ 14,31 และ 31 พฤษภาคม 2552 ครั้งที่ 3 วันที่ 11,19 และ 19 สิงหาคม 2552

[1] พื้นที่หมู่ที่ 4 ต.ปากย่าง อ.เทพา จ.สงขลา และ ต.เทพา อ.เทพา จ.สงขลา

[2] พื้นที่แม่น้ำโขก-อก

[3]พื้นที่ เทศบาลเมืองนราธิวาส ต.บางนาค อ.เมือง จ.นราธิวาส และบริเวณบ้านปีเหลือง ต.มะรือ โนนออย อ.จอ

ไอร่อง จ.นราธิวาส

จากผลการวิเคราะห์ค่าความสกปรกของน้ำจากคลองสำโรง ตำบลเขารูปปั้ห้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลาและผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำในลำคลองในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ดังตาราง 2.3, 2.4 และตาราง 2.5 บ่งบอกถึงคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมลงอาจส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำทำให้สิ่งมีชีวิตมีจำนวนลดน้อยลง เนื่องจากมีกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำมากขึ้น ตามความเจริญด้านเศรษฐกิจ และประชาชัชนไม่ตระหนักรถึงความสำคัญว่าจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศในแหล่งน้ำในอนาคตได้

ตารางที่ 2.3 การะบีโอดีคลองสำโรง (ตำบลเขารูปปั้ห้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา)

จุดเก็บ	ประชากร (คน) (พ.ศ.2550)	ปริมาณน้ำเสีย (ลบ.ม./วัน)	BOD Loading (กก./วัน-คบ.)	
			ต่อฟุต	ต่อเมตร
1. ปากคลองสำโรง	1,069	570	25.00	29.40
2. สะพานท่าสะอ้าน	360	192	7.14	9.00
3. สะพานแขวงการทางสงขลา	546	291	7.50	14.50
4. หลัง รพ.จิตเวชสงขลาราชนครินทร์	758	404	10.18	19.00
5. เส้นทางน้ำออกสู่ทะเลเปรี้ยวแก้ดึง	480	256	5.52	11.50
6. สะพานออกเทา	263	140	4.50	2.00
7. สะพานทุ่งใหญ่	241	129	1.60	5.00
8. พานวัดเกะต้ม	604	322	6.80	13.80
9. สะพานหลังโรงงานแม่น้ำ	278	148	0.60	5.00
รวม	4,599	2,452	68.84	109.00

ที่มา: บริสครี ศรีอาราม และวานา ชุมคุ่ย, 2552

ตารางที่ 2.4 ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำในลำคลองในลุ่มน้ำทะเลสาบส่ง流

ชุดที่	ชุดเก็บ	ค่าความสกปรก BOD Loading (กก./วัน-คน)
1	ปากคลองโรง	59
2	ปากคลองระโนด	114
3	ชุมชนทะเลน้อย	82
4	ปากคลองปากประ	1,692
5	ปากคลองคำป่า	685
6	ปากคลองปากพล	85
7	ปากคลองป่านอน	394
8	ปากคลองพรูพ้อ	20
9	ปากคลองรัตภูมิ	192
10	ปากคลองบางคล้า	4,809
11	ปากคลองอู่ตะเภา	1,883
12	ปากคลองบางโหนด	14
13	ปากคลองพะวง	1,000
14	ปากคลองสำโรง	344
15	ปากคลองขาว	139

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16

หมายเหตุ: เก็บตัวอย่างน้ำ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547

ตารางที่ 2.5 การประเมินที่ลุ่มน้ำท่าจีน

จังหวัด	จำนวนประชากร ^[1] (คน)	จำนวน (แห่ง)		ปริมาณน้ำเสีย ^[2] (ลบ.ม./วัน)		ปริมาณความสกปรก ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ^[3] (กก.น้ำโอดี/วัน)		BOD Loading ^[4] ระบบออก ^[4] (กก.น้ำโอดี/วัน)		BOD Loading จาก แหล่งกำเนิดชุมชน 5 กม.ริม แม่น้ำสายหลัก (กก.น้ำดี/วัน)	
		เทศบาล	อบต.	เทศบาล	อบต.	เทศบาล	อบต.	เทศบาล	อบต.	เทศบาล	อบต.
กาญจนบุรี	173,625	4	23	3,591	153,675	632	111,521	107	5,0692	-	-
นครปฐม	827,287	15	101	37,420	111,492	6,586	19,623	2,049	8,919	954	4,016
ชัยนาท	159,923	5	20	4,875	23,911	858	4208	186	1,913	68	1,193
สุพรรณบุรี	843,904	21	106	24,175	127,729	4,255	22,480	1,198	10,218	272	3,889
สมุทรสาคร	462,510	7	30	31,221	52,031	8,753	9,157	2,428	416	1,023	280
อุทัยธานี	57,524	1	11	429	9,925	76	1,747	35	794	-	-
รวม	2,524,773	53	291	101,711	478,763	21,160	168,736	6003	72,952	2317	9,378

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ, 2549

หมายเหตุ: ปริมาณน้ำเสียและความสกปรกในรูปน้ำโอดี ที่เกิดขึ้นจากชุมชนในระดับเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าจีน ปี 2549

1. ข้อมูลจากการปักครอง (www.dopa.go.th วันที่ 13 ธ.ค. 2550)
2. อัตราการเกิดน้ำเสีย เท่ากับ 180 ลิตรต่อคนต่อวัน(ที่มา : เกณฑ์แนะนำการออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสียและ逇รับปรุงคุณภาพน้ำของชุมชนกรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2546)
3. ค่าความเข้มข้นของน้ำโอดี ภาคกลาง เท่ากับ 176 มิลลิกรัมต่อลิตร (ที่มา : การศึกษาเพื่อจัดลำดับความสำคัญการจัดการน้ำเสียชุมชน, สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2538)
4. ค่าปริมาณความสกปรกในรูปน้ำโอดี (BOD loading) ที่ระบบออก แบ่งออกเป็น 2 กรณี
 - กรณีที่ 1 : พื้นที่ที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย คิดค่าความเข้มข้นของน้ำโอดีน้ำทึบเท่ากับ 20 มิลลิกรัมต่อลิตร
 - กรณีที่ 2 : พื้นที่ที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียและพื้นที่ที่กำลังก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียคิดค่าความเข้มข้นของน้ำโอดีที่นำเข้าไปอยู่ท่อเท่ากับ 80 มิลลิกรัมต่อลิตร

2.6 สภาพทั่วไปของพื้นที่คลองนาทับ

คลองนาทับเป็นคลองที่มีขนาดใหญ่และมีการใช้ประโยชน์สูงสุดคลองหนึ่ง ซึ่งรวมความยาวทั้งสิ้น 26 กิโลเมตร ส่วนที่เรียกว่าคลองนาทับนี้ มีการเรียกันตั้งแต่ต้นคลองนาทับ ติดกับต้นคละโภนงเป็นต้นไป ซึ่งเป็นอ่งน้ำขนาดใหญ่คล้ายกับทะเลสาบ และเป็นส่วนที่ใช้ประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลนตลอดแนวชายฝั่งคลองยกเว้นที่มีการตั้งชุมชนคลองนาทับขัดเป็นแหล่งหนึ่งที่มีความสำคัญกับชาวประมงที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นและได้ใช้ประโยชน์จากการคลองนาทับในการทำประมงพื้นบ้านและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบางชนิดด้วย

จากการศึกษาของไฟโรจน์ พรหมนานนท์ (2514) พบว่าคลองนาทับมีสภาพเป็นคลองสายสั้นๆ ส่วนที่กว้างที่สุดไม่เกิน 250 เมตร ปากคลองเป็นร่องน้ำแคบต่อ กับทะเลสาบ ในบางฤดูร่องน้ำถูกปิดกั้น เนื่องจากคลื่นลมพัดพาเอาทรัพยากรามมาทับกุ่ม สภาพของคลองนาทับจึงเป็นเหมือนหนองน้ำหรือบึงขนาดใหญ่ พื้นที่ทางทิศตะวันตกของฝั่งคลองค่อนข้างต่ำ มีสภาพเป็นป่าชายเลน มีต้นไม้ตามชายฝั่งแผ่นดินไปเป็นบริเวณกว้าง มีดินโคลนอ่อนสีดำ ชายฝั่งตะวันออกค่อนข้างหัน เป็นทางผ่านของร่องน้ำ มีความลึก 4-6 เมตร บางตอนของร่องน้ำเป็นดินดาน บางตอนเป็นหิน และบางตอนก็เป็นดินโคลน

ต้นคลองนาทับ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ในเขตภูมิอาณาเขตแบบมรสุมเขตร้อน แต่อากาศไม่ร้อนจัดเนื่องจากอิทธิพลของทะเลเมี่ยง 2 ฤดู คือฤดูร้อน และฤดูฝน ลักษณะภูมิอาณาการทำให้ที่นี่มีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของน้ำได้ สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบติดชายฝั่งทะเลค่อนข้างไทยสลับเนินเขา มีลำคลองไหลผ่านสามารถถอดออกสู่ทะเลเอ้าวไทยได้ โดยมี出口เขตติดกับพื้นที่ดังนี้

ทิศเหนือ ขาดทะเลฝั่งอ่าวไทย

ทิศใต้ ขาดต้นคละโภนง อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันออก ขาดบ้านท่ายาง บ้านท่าคลอง บ้านนาสมีบัน และบ้านคลองทึ่ง อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก ขาดบ้านปากบาง บ้านใต้ บ้านท่าวัด บ้านเต่าอิฐ และบ้านท่าโนนสก์ อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา